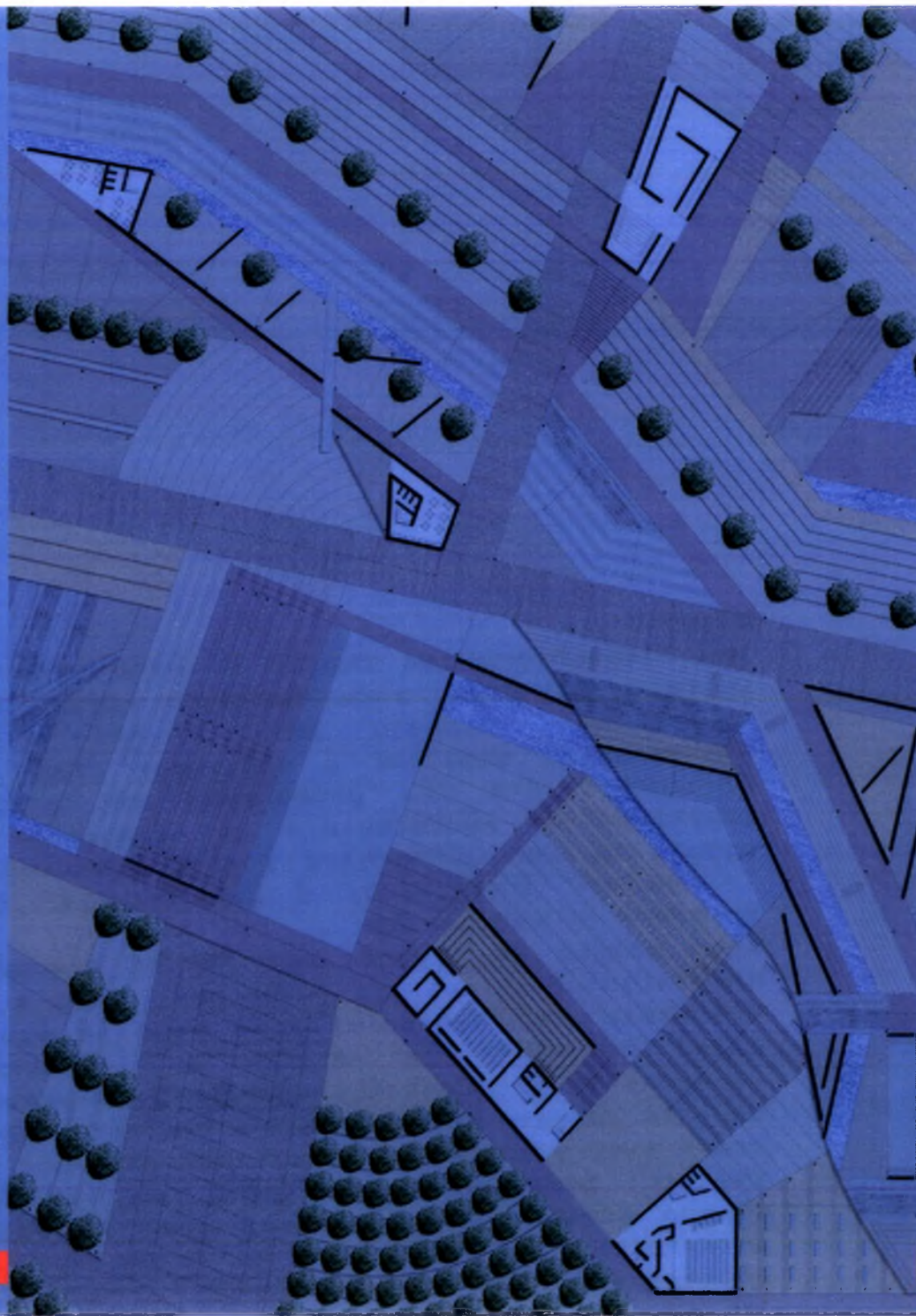

ΠΤ - ΑΜ
2007
ΓΑΤ

θεσσαλίας
εργασία
Καναρέλης

Γάτου Ελένη

Ανάπλαση των λόφων "Παιδιού" και Αλεπότρυπα στην Αθήνα

Ανάπλαση των λόφων «Παιδιού» και Αλεπότρυπα στην Αθήνα

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Διπλωματική εργασία
Επιβλέπων: Θ. Καναρέλης
Γάτου Ελένη

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 5528/1
Ημερ. Εισ.: 18-07-2007
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2007
ΓΑΤ

Ανάπλαση των λόφων «Παιδιού» και Αλεπότρυπα στην Αθήνα Περίληψη

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στην Αθήνα και την Αττική ήταν και είναι η έλλειψη χώρων πρασίνου και αναψυχής μέσα στην κατοικημένη περιοχή. Ελάχιστοι από τους ελεύθερους χώρους (τα πάρκα, τα άλση, τους αναδασωμένους λόφους), επιτελούν τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν αφού πέρα από το γεγονός ότι δεν είναι φροντισμένοι, πολλοί από αυτούς δεν είναι καν προσβάσιμοι στο κοινό. Μια τέτοια περίπτωση αποτελεί και η περιοχή μελέτης.

Τα Τουρκοβούνια, είναι ο υψηλότερος και ο πλέον εκτεταμένος λόφος στην κεντρική περιοχή του Λεκανοπεδίου της Αττικής και έχει τη μορφή μικρής λοφοσειράς. Σχηματίζουν το φυσικό όριο μεταξύ των δήμων Γαλατσίου, Ψυχικού, Φιλοθέης και Αθηναίων. Ο λόφος Αλεπότρυπα αποτελεί βραχώδη σχηματισμό στο νοτιοδυτικό άκρο της λοφοσειράς των Τουρκοβουνίων (στα όρια των δήμων Αθηναίων και Γαλατσίου) αν και είναι αρκετά αποκομμένος από τον κύριο όγκο αυτής ενώ ο λόφος του «Παιδιού» αποτελεί προέκταση του σχολικού συγκροτήματος της Γκράβας και το μοναδικό άλσος στην ευρύτερη περιοχή.

Ο σχεδιασμός βασίστηκε στην υφιστάμενη τοπογραφία των λόφων και της παλαιότερης χρήσης τους ως τόπου εξόρυξης ασβεστόλιθων. Στην πρόταση ανάπλασης η όλη περιοχή διαμορφώνεται με υψίπεδα – αναβαθμίδες – που προκύπτουν από τις υψομετρικές καμπύλες του χάρτη, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός νέου εξολοκλήρου τεχνητού τοπίου. Το τεχνητό αυτό τοπίο διαμορφώνεται με συνεχείς αναβαθμίδες, το ύψος των οποίων κυμαίνεται γύρω στο μισό μέτρο, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις εξαιτίας της χάραξης των διαδρομών κόβεται απότομα το έδαφος με αποτέλεσμα την δημιουργία ψηλών κάθετων επιφανειών βράχου (τεχνητοί γκρεμοί-χαράδρες).

Επίσης με τη διαδικασία του εκβραχισμού ή, σε αντίθετες περιπτώσεις, της επιχωμάτωσης, δημιουργούνται χώροι στάσης, παιχνιδιού και θέας, αλλά και διαδρομές που τους ενοποιούν και κάνουν δυνατή την προσέγγισή τους με όσο το δυνατόν ηπιότερες κλίσεις. Όσον αφορά την χρήση των πλατωμάτων, μερικά από αυτά είναι έτσι διαμορφωμένα ώστε τους θερινούς μήνες να λειτουργούν ως ανοιχτά δημόσια κολυμβητήρια – πισίνες – ενώ τους υπόλοιπους μήνες (ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες) να λειτουργούν ως παγοδρόμια ή απλώς πλατείες. Τα υψίπεδα που δημιουργούνται γύρω από τα πλατώματα διαμορφώνονται έτσι ώστε να αποτελούν και αυτά χώρους συγκέντρωσης επισκεπτών (κερκίδες). Έτσι η διαμόρφωση της περιοχής γύρω σχεδόν απ' όλους τους χώρους στάσης είναι τέτοια ώστε να μοιάζουν με αμφιθέατρα.

Επίσης προτείνεται η βελτίωση της φύτευσης και στους δύο λόφους με την δημιουργία πυκνής βλάστησης ή δεντροστοιχιών που εντείνουν τη γραμμικότητα των διαδρομών. Όσον αφορά τα υλικά επιστρώσης για την διαμόρφωση των διαδρομών, χρησιμοποιείται χρωματισμένη άσφαλτος ή κυβόλυθοι, ενώ για την διαμόρφωση των πλατωμάτων, πατημένο χώμα ή βοτσαλωτό και, σε ορισμένες περιπτώσεις, ξύλο. Χρησιμοποιείται επίσης μπετό για την διαμόρφωση των αναβαθμίδων των οποίων η κλίση είναι αντίθετη από αυτή του εδάφους.

Planning of hills of "Pediou" and Alepotripa in Athens

Summary

One of the biggest problems in Athens and Attica was and is the lack of spaces of green and recreation in urban regions. Few of the free spaces (the parks, the thickets, the hills), carry out the aim for which they were originally created. Such a case constitutes the region of study.

Tourkovounia is the highest and most extensive hill in central Attica and it shapes the natural limit between the municipalities of Galatsi, Physico, Filothei and Athens. The hill of Alepotripa constitutes a rocky shaping in south-western utmost of the Tourkovounia, while the hill of "Pediou" (north of Alepotripa) constitutes extension of the school group of Grava and the unique thicket in a very wide region.

The planning was based on the existing topography of the hills and their older use as place of excavation of lime stones. In the proposal, the whole region is shaped with platforms having as a result the creation of a new artificial landscape. These platforms have hypsometric differential between them of about half metre, while in enough cases because of the mapping out of the corridors the rocky ground is steeply cut, with result the creation of tall vertical surfaces of rock (artificial precipices - ravines).

Also with the process of rock-blasting or, in opposite cases, embankment, are created meeting places or spaces for game and viewing, but also corridors that unify them and make possible their approach with, as much as possible, softer bents. With regard to the use of the flat spaces, certain of them are thus shaped that in summer they function as open state swimming-pools while the remainder months (depending on the weather) they function as open ice-rinks or simply squares. The platforms that are created round the flat spaces are shaped so as they constitute spaces where visitors can seat. Thus the configuration of region around almost all the meeting places of is such so that they resembling amphitheatres. It is also proposed the improvement of planting in the two hills with the creation of dense planting or rows of trees that intensify the linearity of corridors.

Εισαγωγή

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στην Αθήνα και την Αττική ήταν και είναι η έλλειψη χώρων πρασίνου και αναψυχής μέσα στην κατοικημένη περιοχή. Αυτό που “σώζει” μέχρι σήμερα την Αθήνα είναι οι λόφοι που έχουν παραμείνει αδόμητοι, αλλά και οι χώροι πρασίνου που είχαν δημιουργηθεί παλαιότερα. Έχουν καταγραφεί περισσότερα από 1.500 στρέμματα ελεύθερων χώρων σε διάφορες περιοχές της πρωτεύουσας, τα οποία ενώ θα μπορούσαν ενδεχομένως να αλλάξουν το πρόσωπο της πόλης, παραμένουν αναξιοποίητα. Ελάχιστοι από τους ελεύθερους χώρους (τα πάρκα, τα άλση, τους αναδασωμένους λόφους), επιτελούν τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν αφού πέρα από το γεγονός ότι δεν είναι φροντισμένοι, πάρα πολλοί από αυτούς δεν είναι καν προσβάσιμοι στο κοινό.

Κεντρικός στόχος λοιπόν για το Δήμο της Αθήνας είναι η διαμόρφωση, ενοποίηση και οργάνωση των χώρων Πρασίνου Μητροπολιτικής εμβέλειας στους οποίους εντάσσονται και τα Τουρκοβούνια, με την Ανάπλαση των Λατομείων και τη δημιουργία Πάρκου.¹ Επίσης επιχειρείται η αναλυτική καταγραφή και αναβάθμιση του Διαδημοτικού και Τοπικού πρασίνου (π.χ. Άλση, Λόφοι, Πλατείες κλπ.) καθώς και η διερεύνηση χώρων - που στο σύνολό τους ή κατά τμήματα- θα μπορούσαν να μετατραπούν σε χώρους πρασίνου ή σε ελεύθερους χώρους για κοινωφελείς δραστηριότητες και υποδομές (χώροι ανενεργών λατομείων). Σημαντική επίσης θεωρείται και η εσωτερική οργάνωση των χώρων πρασίνου που έχουν μεγάλη έκταση και βρίσκονται μέσα στον αστικό ιστό.

Οι περισσότεροι χώροι πρασίνου της Αθήνας όμως υφίστανται συνεχείς και σημαντικές πιέσεις υποβάθμισης, όπως, παραχωρήσεις σε ιδιώτες, αλλαγή χρήσης, ανεξέλεγκτη εμπορευματοποίηση. Ενώ η ελληνική νομοθεσία προστατεύει τους ελεύθερους αστικούς χώρους πρασίνου ως είδος εν ανεπαρκεία, ο κατάλογος των απειλούμενων ελεύθερων χώρων στο Δήμο της Αθήνας δεν έχει τέλος, αφού υπάρχουν ορισμένοι μεγάλοι χώροι πρασίνου που αντί να συντηρούνται και να δέχονται φιλόξενα τους πολίτες, απαξιώνονται. Μια τέτοια περίπτωση αποτελεί και η περιοχή μελέτης.

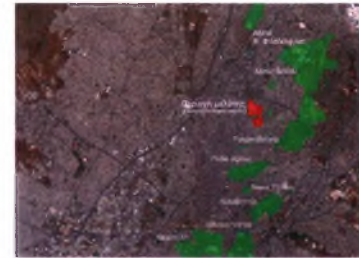
¹ ΑΤΤΙΚΗ SOS. Αστικό Περιαστικό Πράσινο - Οάσεις Πρασίνου και Ποιότητας Ζωής (www.minenv.gr)

Τοπογραφία

Η Αθήνα είναι χτισμένη σε ένα από τα τρία λεκανοπέδια της Αττικής όπου το έδαφος αλλού ομαλό, αλλού απότομο και αλλού ελαφρά ορεινό, παρουσιάζει μια ποικιλία θαυμαστή. Το λεκανοπέδιο της Αθήνας χωρίζεται σε ανατολικό και δυτικό με μια χαμηλή βουνοσειρά που αποτελείται από τα Τουρκοβούνια, το Λυκαβηττό και τους λόφους της Ακρόπολης, του Αρείου Πάγου, των Νυμφών και του Φιλοπάππου.

Σε μικρή σχετικά απόσταση μεταξύ τους, οι λόφοι αυτοί δημιουργούν μια σειρά υψομετρικών διακυμάνσεων που χωρίζουν το λεκανοπέδιο Αττικής σε δύο άνισα τμήματα και κατά κύριο λόγο αποτελούν τους ελεύθερους -αδόμητους- χώρους της Αθήνας, διαμορφωμένους ή όχι. Επιπλέον συμμετέχουν και διαμορφώνουν ένα ιδιαίτερο φυσικό τοπίο, με φυσικές εξάρσεις, που μπορούν και πρέπει να αποτελούν τα πιο σημαντικά σημεία αναφοράς πάνω στα οποία θα εκκινεί κάθε σχεδιασμός και ανάπτυξη του αστικού ιστού.

Τα Τουρκοβούνια, (τμήμα των οποίων αποτελεί και η περιοχή μελέτης), είναι ο υψηλότερος (338μ.) και ο πλέον εκτεταμένος λόφος στην κεντρική περιοχή του λεκανοπεδίου της Αττικής και έχει τη μορφή μικρής λοφοσειράς. Σχηματίζουν το φυσικό όριο μεταξύ των δήμων Γαλασίου, Ψυχικού και Φιλοθέης, ενώ το νότιο τμήμα τους ανήκει στο δήμο Αθηναίων.

Ο λόφος Αλεπότρυπα αποτελεί βραχώδη σχηματισμό στο νοτιοδυτικό άκρο της λοφοσειράς των Τουρκοβουνίων (στα όρια των δήμων Αθηναίων και Γαλατσίου) αν και είναι αρκετά αποκομμένος από τον κύριο όγκο αυτής. Η δόμηση γύρω από αυτόν είναι πολύ πυκνή και επιπλέον με κτίρια που το ύψος τους ξεπερνά αυτό του λόφου με αποτέλεσμα να μην είναι ορατός από αυτή του την πλευρά.

Ο Δήμος Αθηναίων από το 1998 σχεδιάζει έργα που προβλέπουν υπερτοπική χρήση του χώρου και για το σκοπό αυτό μέρος του βουνού έχει ισοπεδωθεί, ή αντίθετα επιχωματωθεί, χωρίς όμως παράλληλα την δημιουργία προσβάσιμων χώρων, κυρίως λόγω της απουσίας διαδρομών και της απότομης κλίσης του εδάφους. Επιπλέον το γεγονός ότι ένα τμήμα του παλιού λατομείου δεντροφυτεύτηκε δεν έλυσε τα χρηστικά προβλήματα του λόφου αφού το «πράσινο» δεν συνοδεύτηκε από άλλες λειτουργίες. Εκτός από το γήπεδο δεν έχει γίνει καμία άλλη προσπάθεια αξιοποίησης του υπολοίπου χώρου που -κατά καιρούς- ήταν στην κυριολεξία σκουπιδότοπος.

Ο βραχώδεις αυτός σχηματισμός στις δυτικές παρυφές των Τουρκοβουνίων, συνθέτει μια σπάνια εικόνα για αστική περιοχή, πολύ περισσότερο όταν πρόκειται για την πιο πυκνοδομημένη και πυκνοκατοικημένη περιοχή της Αθήνας.

Ο λόφος του «Παιδιού» βρίσκεται δυτικά της Αλεπότρυπας (αποτελούσε συνέχεια του νταμαριού πριν διαμορφωθεί η οδός Κέας) και αποτελεί προέκταση του σχολικού συγκροτήματος της Γκράβας (περίπου 15 σχολεία δημοτικής και μέσης εκπαίδευσης και 7.000 μαθητές) και το μοναδικό άλσος στην περιοχή αφού εδώ και πολλά χρόνια δενδροφυτεύθηκε από τον Δήμο Γαλατσίου και σήμερα έχει τη μορφή ενός «πευκοδάσους».

Πριν χρόνια ξεκίνησαν στο λόφο εργασίες ανέγερσης Διδακτηρίου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης οι οποίες μετά τις διαμαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής σταμάτησαν αφού είχαν ήδη, κοπεί και ξεριζωθεί δεκάδες πεύκα. Επρόκειτο για λανθασμένη λύση αφού ουσιαστικά μια τέτοια απόφαση, δεν αποσυμφορεί την Γκράβα αλλά την επεκτείνει. Αντίθετα το πευκοδάσος του λόφου του Παιδιού είναι ο μοναδικός χώρος πρασίνου για μια εκτεταμένη περιοχή, εκεί που συναντώνται η Κυψέλη με το Γαλάτσι και τα Πατήσια. Επιπλέον το φυσικό ανάγλυφο του λόφου έχει υποστεί εκβραχισμούς από ιδιώτες (ημιτελείς οικοπεδοποιήσεις) και έχει καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να καταστρέφεται ένας πολύτιμος χώρος πρασίνου και συνάμα μια ευρύτερη περιοχή να στερείται ζωτικό ελεύθερο χώρο, τόπο περιπάτων, κυρίως για τους μαθητές της Γκράβας και των άλλων γειτονικών σχολείων. Άλλωστε αν τα τελευταία χρόνια ο λόφος αποτελεί «στέκι για χρήστες» δεν είναι το «πράσινο» αυτό που φταίει, αλλά η έλλειψη σχεδιασμού και φύλαξης του χώρου.

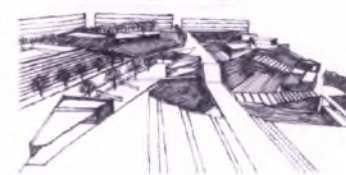
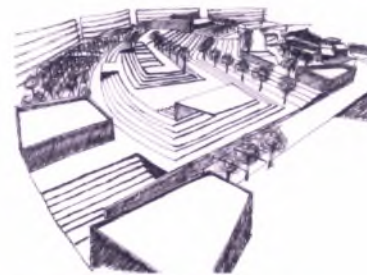
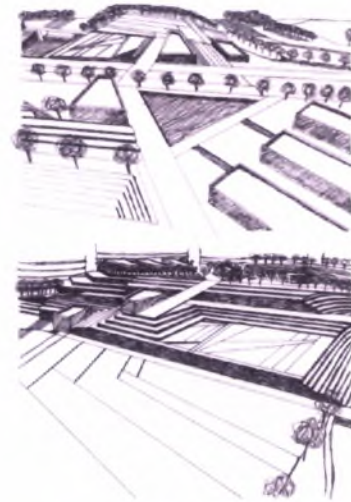
Η Πρόταση

Η ευρύτερη περιοχή δεν έχει επαρκείς κοινόχρηστους-ελεύθερους χώρους, αντίθετα η έλλειψή τους δημιουργεί προβληματικό περιβάλλον στην κατοικία. Η υπέρβαση σ' αυτή την βασική έλλειψη-αδυναμία της περιοχής επιδιώκεται να αποκατασταθεί με την ανάπλαση των λόφων «Παιδιού» και Αλεπότρυπα. Οι χώροι αυτοί παραμένουν αδόμητοι κυρίως λόγω της ασύμφορης δόμησης τους -εξαιτίας των κλίσεων και του πετρώδους εδάφους- και την παλαιότερη χρήση τους ως λατομείο. Παρ' όλα αυτά τα τελευταία χρόνια με εκβραχισμούς και παράνομες οικοπεδοποιήσεις ολοένα και λιγοστεύει ο κοινόχρηστος-ελεύθερος χώρος. Επιπλέον οι δύο αυτοί λόφοι είναι αποκομμένοι από το οικιστικό περιβάλλον αφού δεν υπάρχουν εμφανή σημεία εισόδου ή διαμορφωμένες διαδρομές αλλά ούτε σαφή όρια.

Η παρέμβαση σκοπό έχει την αναβάθμιση της περιοχής με το να σταματήσει η αλλοίωση του κοινόχρηστου χαρακτήρα της, να αντιμετωπιστούν η κρίση και οι αντιφάσεις της, καθώς και να ανασυγκροτηθεί για να παίξει ιδιαίτερο ρόλο στη λειτουργία της ευρύτερης περιοχής.

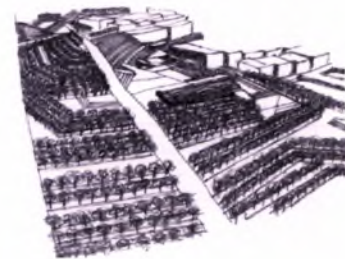
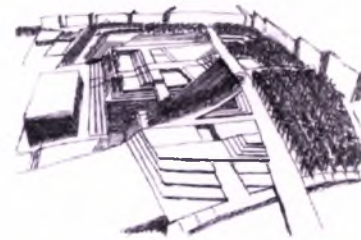
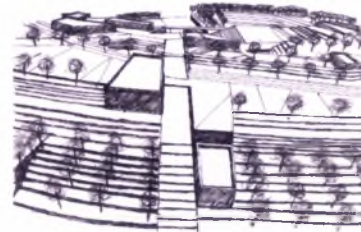
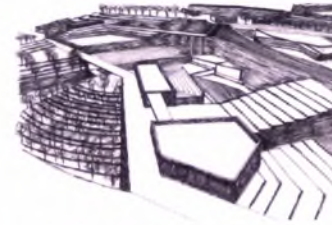
Οι στόχοι που τέθηκαν επικεντρώνονται:

Στην ενοποίηση των δυο λόφων τόσο όσον αφορά την προσβασιμότητα όσο και τις προτεινόμενες χρήσεις των νέο-διαμορφωμένων χώρων, καθώς και στη σαφή οριοθέτηση του «ελεύθερου χώρου». Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η απομάκρυνση κάποιων κτιρίων κυρίως επί της οδού Κέας.

Στην ανάγκη αποκατάστασης της ισορροπίας των ήδη υπάρχοντων λειτουργιών και χρήσεων στην περιοχή μελέτης. Στον λόφο «του Παιδιού» σημαντικό ρόλο διαδραματίζουν το σχολικό συγκρότημα της Γκράβας και το αθλητικό κέντρο, η λειτουργία των οποίων διαμορφώνει καθοριστικά το χαρακτήρα του καθώς ο χώρος του λόφου χρησιμοποιείται κυρίως από μαθητές του σχολείου (οργανωμένοι σχολικοί περιπάτοι) ενώ το αθλητικό κέντρο αποτελεί τον μοναδικό πόλο έλξης επισκεπτών. Αντίστοιχος είναι και ο ρόλος του ήδη υπάρχοντος Αθλητικού κέντρου στο λόφο Αλεπότρυπα. Όπως ήδη αναφέρθηκε η επιλογή ανέγερσης νέου σχολικού συγκροτήματος σε τόσο κοντινή απόσταση από τη Γκράβα κρίνεται λανθασμένη ενώ αντίθετα προτείνεται η τοποθέτησή του στον λόφο της Αλεπότρυπας.

Στη δημιουργία νέων πόλων αναβάθμισης, τοπικής και υπερτοπικής σημασίας. Οι πόλοι αυτοί σκοπό έχουν να σχηματίσουν έναν άξονα πολλαπλών δραστηριοτήτων, ένα κέντρο πολιτιστικό και αναψυχής για τους κατοίκους της περιοχής. Άλλωστε, γενικότερα οι παρεμβάσεις στοχεύουν στον ερεθισμό του ενδιαφέροντος τους, ώστε να λειτουργήσουν σε όλους τους χώρους της περιοχής με αναγνώριση και συνείδηση των σημείων αναφοράς.

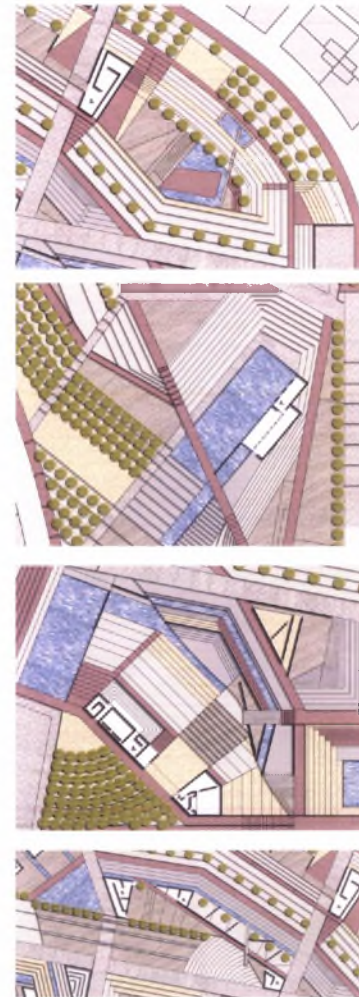

Ο σχεδιασμός βασίστηκε στην υφιστάμενη τοπογραφία των λόφων και της παλαιότερης χρήσης τους ως τόπου εξόρυξης ασβεστόλιθων. Λόγω αυτής της παλαιότερης χρήσης τους, το τοπίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φυσικό, αφού οι απότομες κλίσεις και τα υπολείμματα βράχων που συνθέτουν την φυσιογνωμία του είναι απόρροια ανθρώπινων επεμβάσεων. Επιπλέον η επιχωμάτωση και η δεντροφύτευση που έγιναν παλαιότερα στο νταμάρι του λόφου Αλεπότρυπα, όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες σχεδιασμού του κοινόχρηστου χώρου, αλλά αλλοιώνουν και την γενικότερη εικόνα του.

Στην πρόταση ανάπλασης η όλη περιοχή διαμορφώνεται με υψίπεδα -αναβαθμίδες- που προκύπτουν από τις υψομετρικές καμπύλες του χάρτη, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός νέου εξολοκλήρου τεχνητού τοπίου.

Το τεχνητό αυτό τοπίο διαμορφώνεται με συνεχείς αναβαθμίδες, το ύψος των οποίων κυμαίνεται γύρω στο μισό μέτρο, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις εξαιτίας της χάραξης των διαδρομών «κόβεται» απότομα το έδαφος με αποτέλεσμα την δημιουργία ψηλών κάθετων επιφανειών βράχου (τεχνητοί γκρεμοί-χαράδρες). Τα τοιχία στήριξης των αναβαθμίδων αυτών κατασκευάζονται από τις πέτρες που εξορύσσονται κατά την χάραξη των διαδρομών.

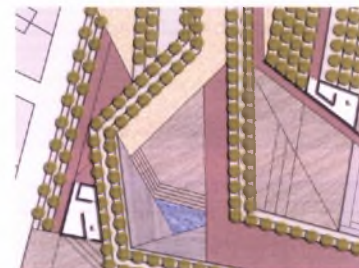
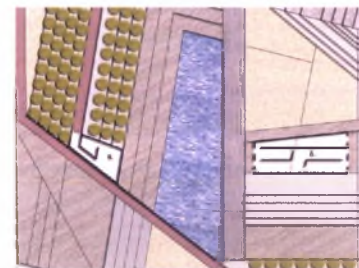
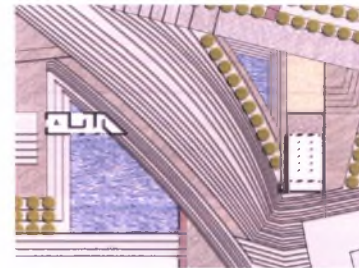
Επίσης με τη διαδικασία του εκβραχισμού ή, σε αντίθετες περιπτώσεις, της επιχωμάτωσης, δημιουργούνται χώροι στάσης, παιχνιδιού και θέας, αλλά και διαδρομές που τους ενοποιούν και κάνουν δυνατή την προσέγγισή τους με όσο το δυνατόν ηπιότερες κλίσεις. Όσον αφορά την χρήση των πλατωμάτων, μερικά από αυτά είναι έτσι διαμορφωμένα ώστε τους θερινούς μήνες να λειτουργούν ως ανοιχτά δημόσια κολυμβητήρια - πισίνες - ενώ τους υπόλοιπους μήνες

(ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες) να λειτουργούν ως παγοδρόμια ή απλώς πλατείες. Σε καθεμία από αυτές τις πλατείες-πισίνες τοποθετούνται και βοηθητικά κτίρια για την καλύτερη λειτουργία και φύλαξη τους. Τα υψίπεδα που δημιουργούνται γύρω από τα πλατώματα διαμορφώνονται έτσι ώστε να αποτελούν και αυτά χώρους συγκέντρωσης επισκεπτών (κερκίδες). Έτσι η διαμόρφωση της περιοχής γύρω σχεδόν απ' όλους τους χώρους στάσης είναι τέτοια ώστε να μοιάζουν με αμφιθέατρα.

Στα ψηλότερα σημεία του λόφου Αλεπότρυπα, εκτός από το σχολικό συγκρότημα, προβλέπεται και η λειτουργία πολιτιστικού κέντρου με διαμορφωμένο εξωτερικό χώρο, ενώ στα σημεία όπου η θέα είναι πανοραμική τοποθετούνται μικρά αναψυκτήρια στη διάθεση του κοινού. Επίσης προτείνεται η διαμόρφωση ανοιχτού θεάτρου προκειμένου να χρησιμοποιείται τους καλοκαιρινούς μήνες για συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις κλπ, καθώς και δύο μικρότερων περιοχών που λειτουργούν ως χώροι προβολών ή απλώς σημεία συνάντησης.

Στο κύριο σημείο εξόρυξης του παλαιού λατομείου, εκεί όπου η ανθρώπινη παρέμβαση στο φυσικό τοπίο γίνεται ιδιαίτερα αισθητή εξαιτίας της ύπαρξης ενός τεχνητού γκρεμού (ύψους περίπου 20μ.), η δημιουργία μιας γέφυρας έρχεται να κάνει την αίσθηση αυτή εντονότερη. Στις παρυφές του γκρεμού αυτού, στο κομμάτι που παλαιότερα επιχωματώθηκε και δεντροφυτεύτηκε, απομακρύνονται οι επιχωματώσεις για να δημιουργηθεί ένα τεχνητό ποτάμι με ένα επίσης τεχνητό σπήλαιο-στοά. Δημιουργείται ακόμα και ένας νέος τεχνητός λόφος, απέναντι από τον γκρεμό, στην άλλη όχθη του «ποταμού», στην κορυφή του οποίου

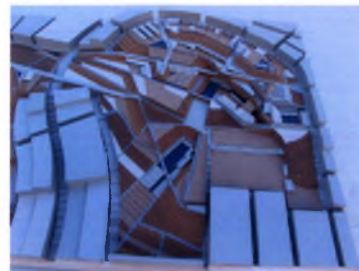

τοποθετούνται δύο κτίρια προβολών (θέατρο-κινηματογράφος).

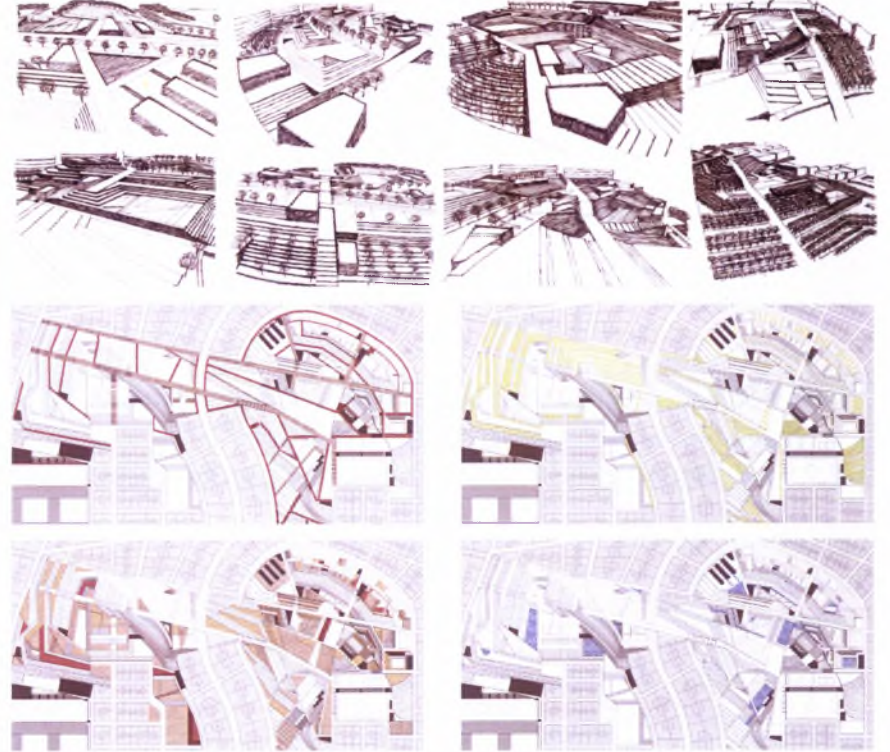
Στον λόφο του «Παιδιού» προτείνεται η λειτουργία εκθεσιακών κέντρων και αναψυκτηρίων με έμφαση στους εξωτερικούς χώρους και την διαμόρφωσή τους ώστε να λειτουργήσουν ως προαύλια παιχνιδιού και περιπάτου κυρίως για τους μαθητές του γειτονικού σχολείου.

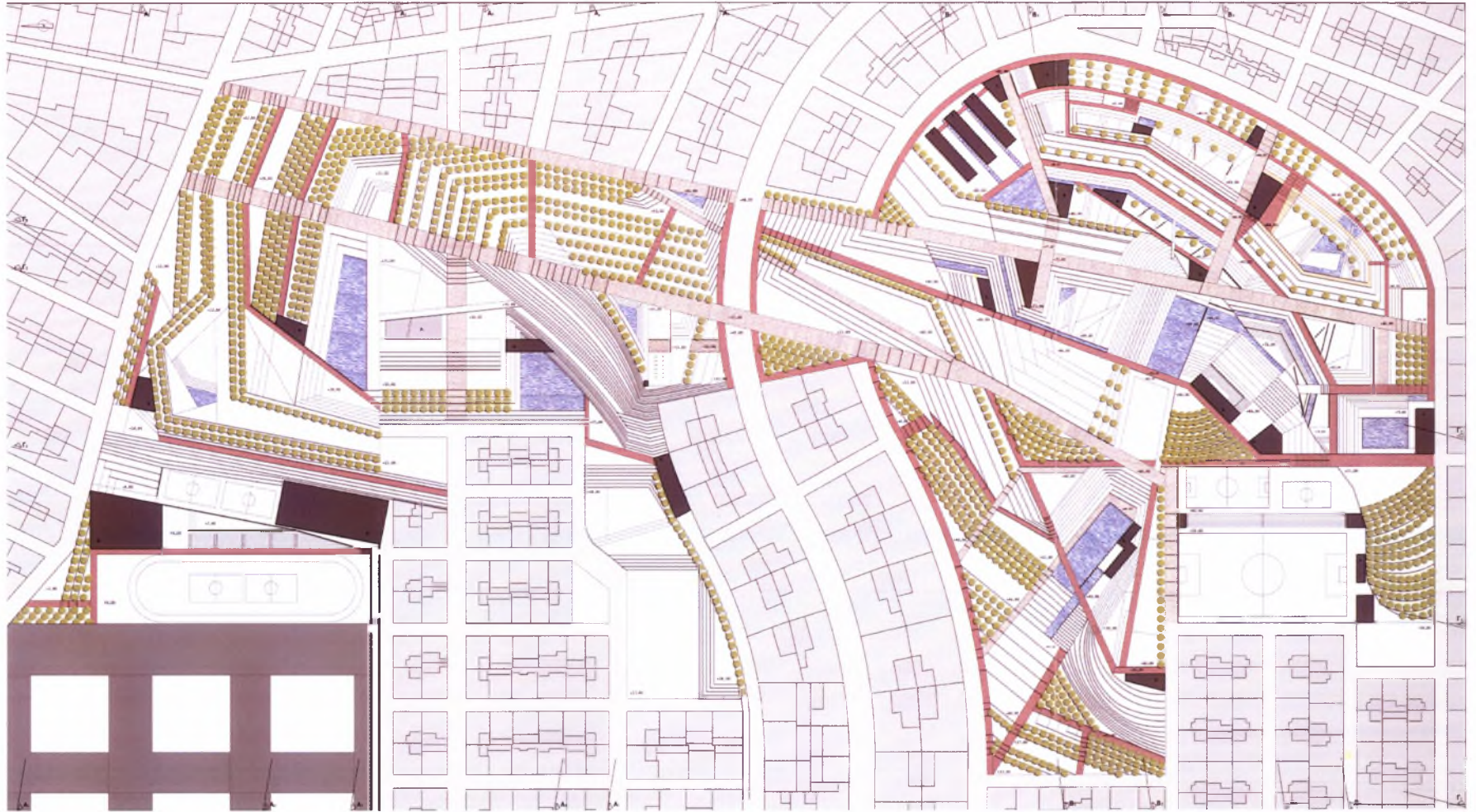
Κατά μήκος της οδού Κύθνου (παράλληλης της οδού Κέας), της οποίας η διάνοιξη έχει δημιουργήσει ένα αρκετά ψηλό τοίχιο αντιστήριξης, προτείνεται η απομάκρυνση των κτιρίων ενός οικοδομικού τετραγώνου και η δημιουργία μιας αλάνας.

Επίσης προτείνεται η βελτίωση της φύτευσης και στους δύο λόφους με την δημιουργία πυκνής βλάστησης - στα όρια μεταξύ της περιοχής παρέμβασης και του οικιστικού ιστού - ή δεντροστοιχιών που εντείνουν τη γραμμικότητα των διαδρομών. Επίσης προβλέπεται η διαμόρφωση των χώρων στάσης και θέας στο λεκανοπέδιο με λιτό εξοπλισμό (καθιστικά, φωτισμό, αστικό πράσινο). Όσον αφορά τα υλικά επίστρωσης για την διαμόρφωση των διαδρομών, χρησιμοποιείται χρωματισμένη ασφάλτος ή κυβόλυθοι, ενώ για την διαμόρφωση των πλατωμάτων, πατημένο χώμα ή βοτσαλωτό και, σε ορισμένες περιπτώσεις, ξύλο. Χρησιμοποιείται επίσης μπετό για την διαμόρφωση των αναβαθμίδων των οποίων η κλίση είναι αντίθετη από αυτή του εδάφους.

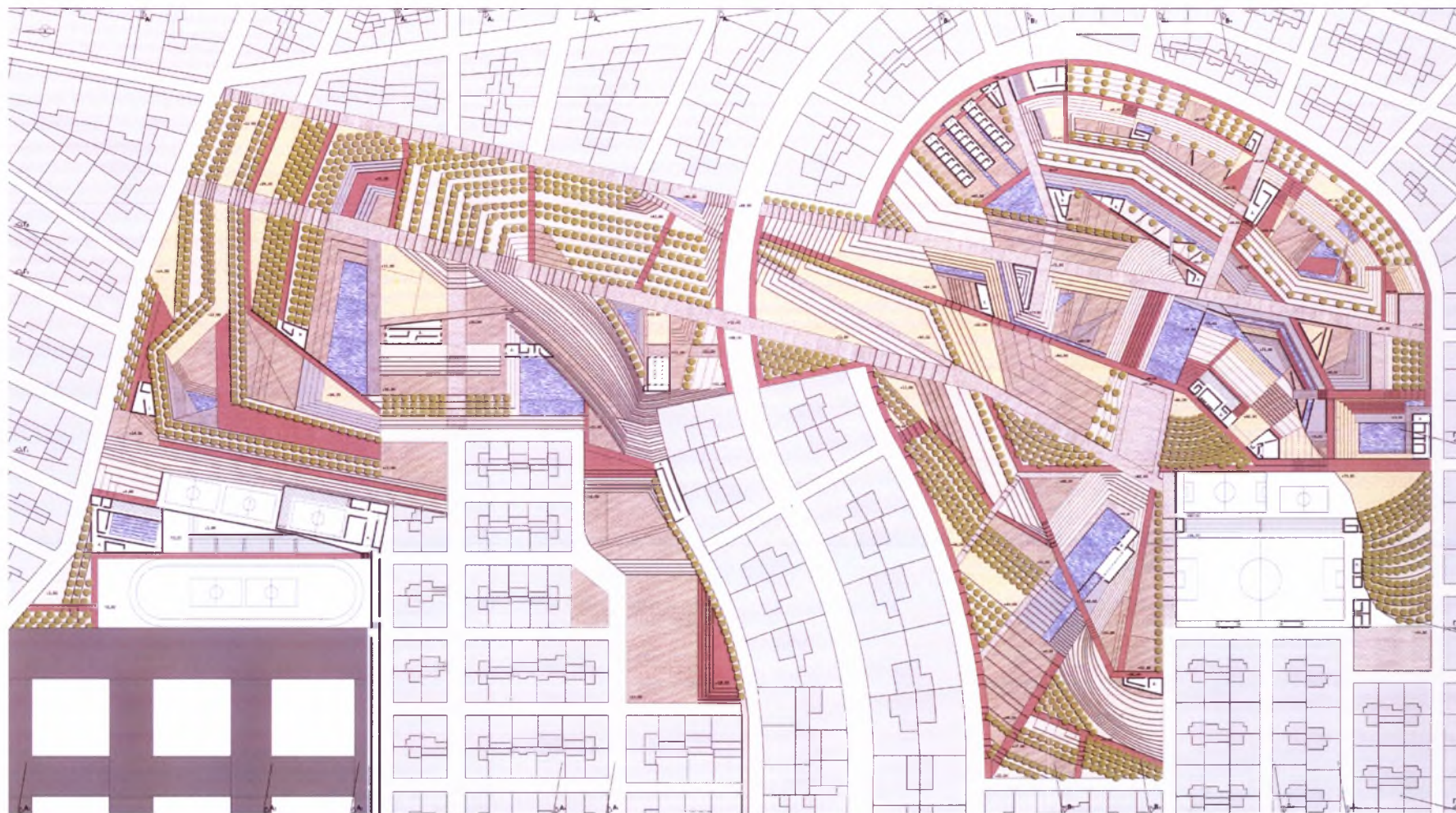

ΣΧΕΔΙΑ

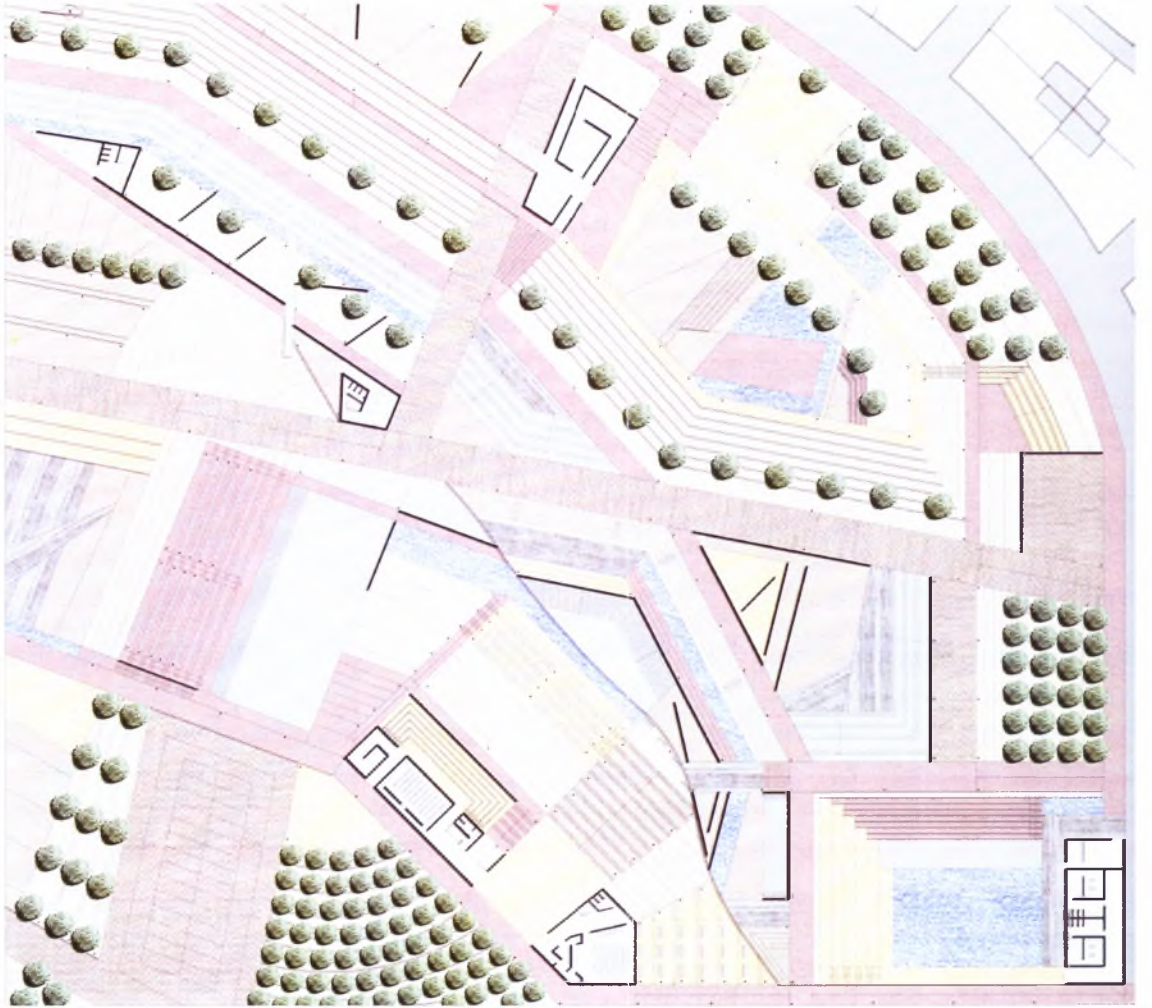
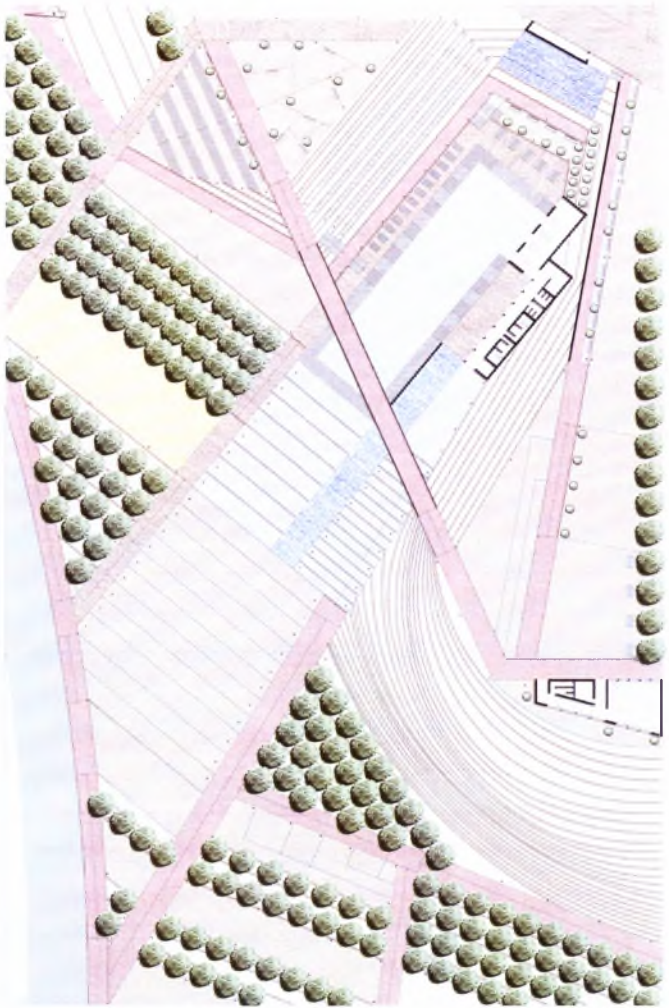

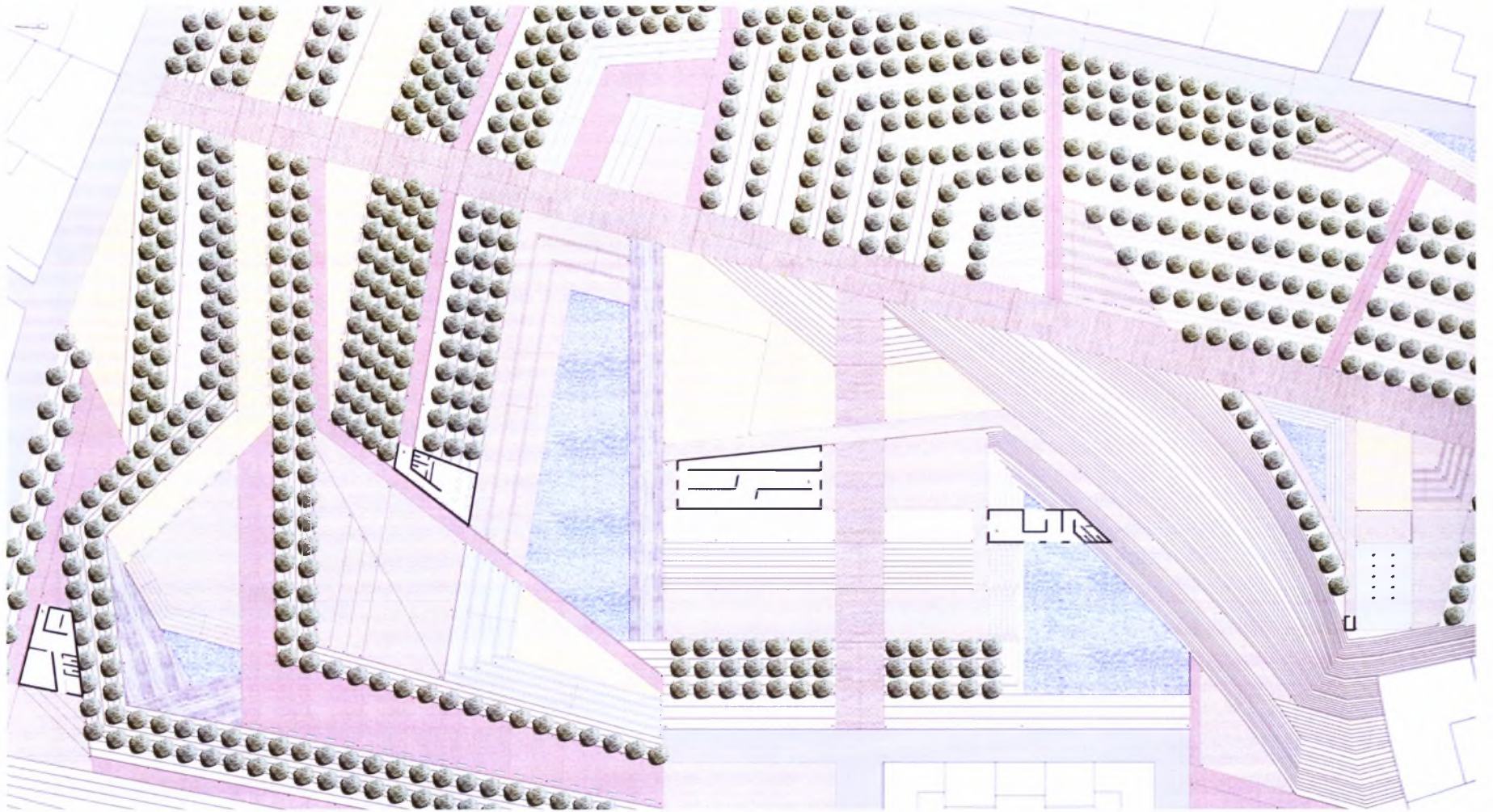

κάτοψη Α: διαδρομές- "πλατείες πισίνες"- δώματα κτιρίων

κάτοψη Β: διαδρομές- πλατείες - γενική διαμόρφωση κτιρίων

τομή A5-A5

τομή B1-B1

τομή B3-B3

τομή A4-A4

τομή B2-B2

τομή B4-B4

τομή A3-A3

τομή Γ3-Γ3

τομή A2-A2

τομή Γ2-Γ2

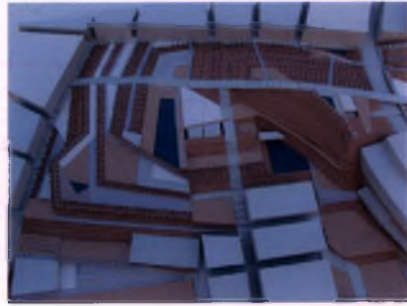
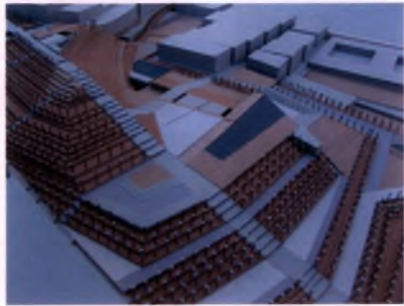
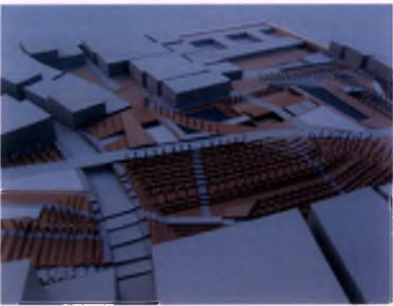
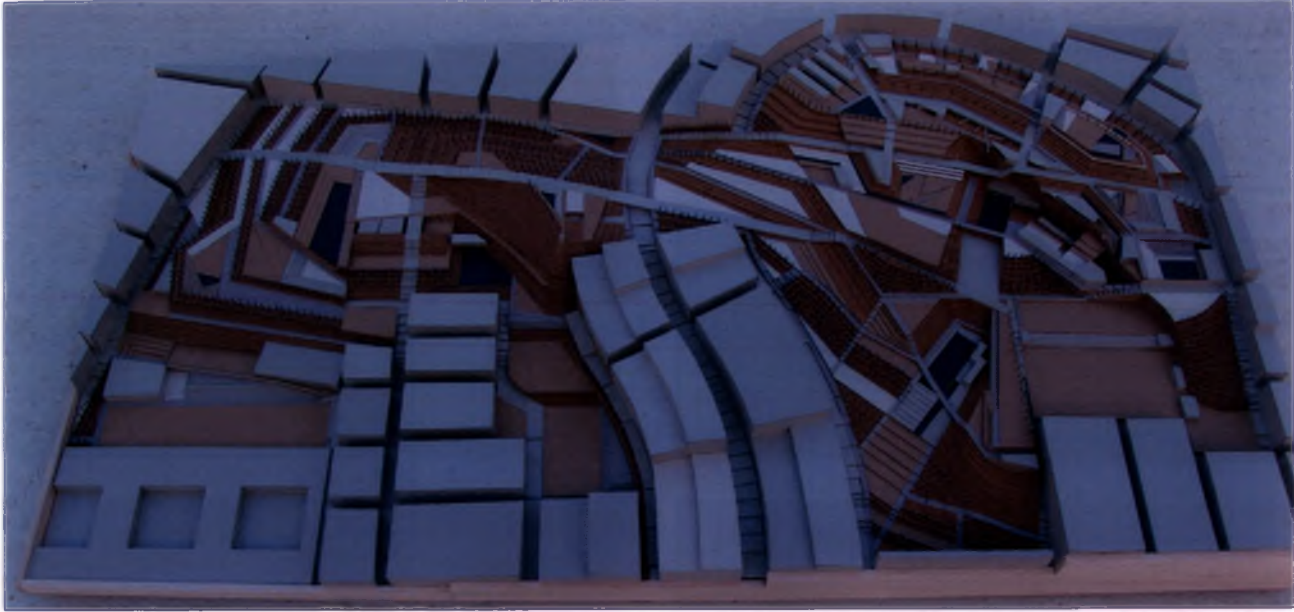

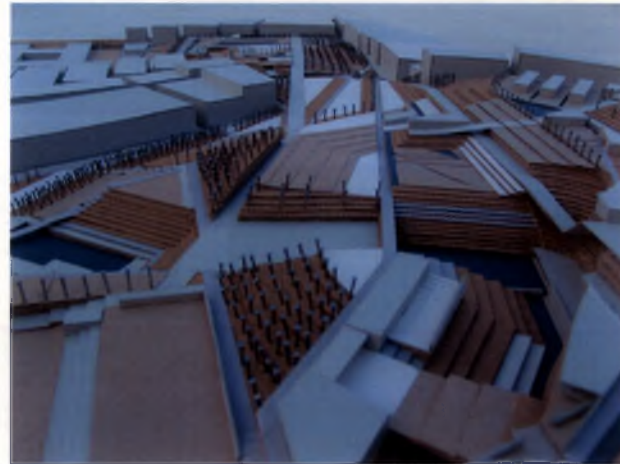
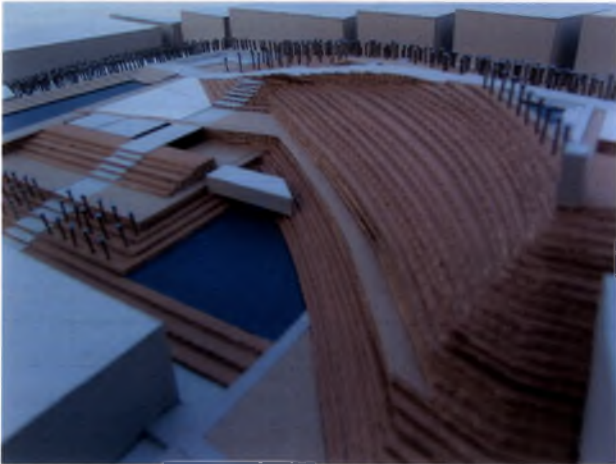
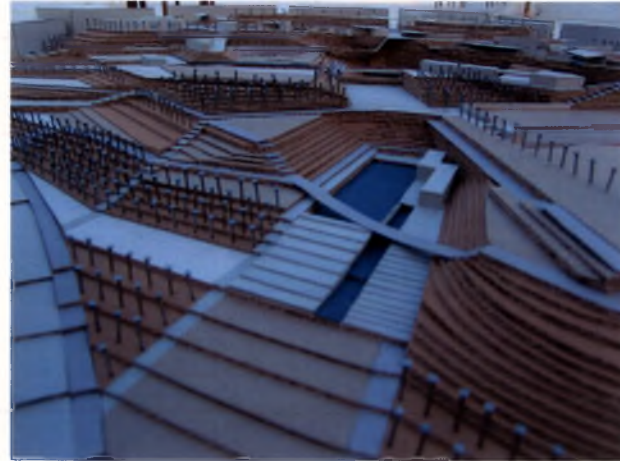
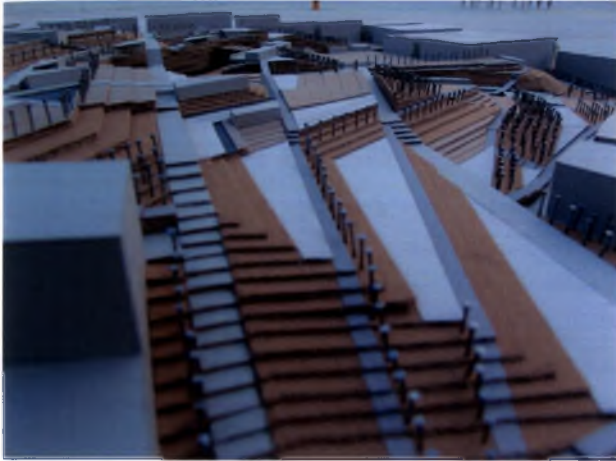
τομή A1-A1

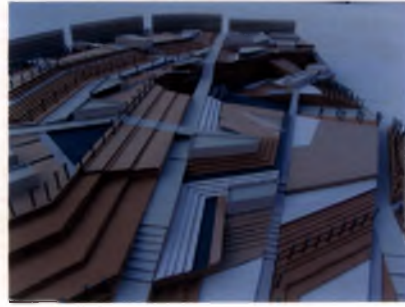
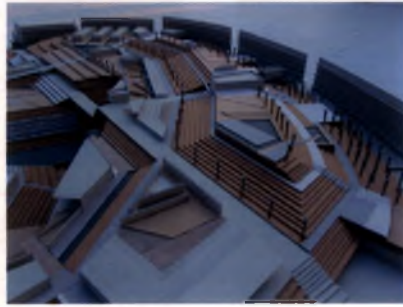
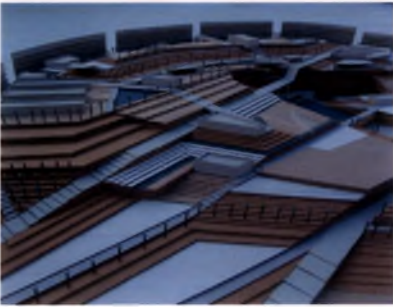
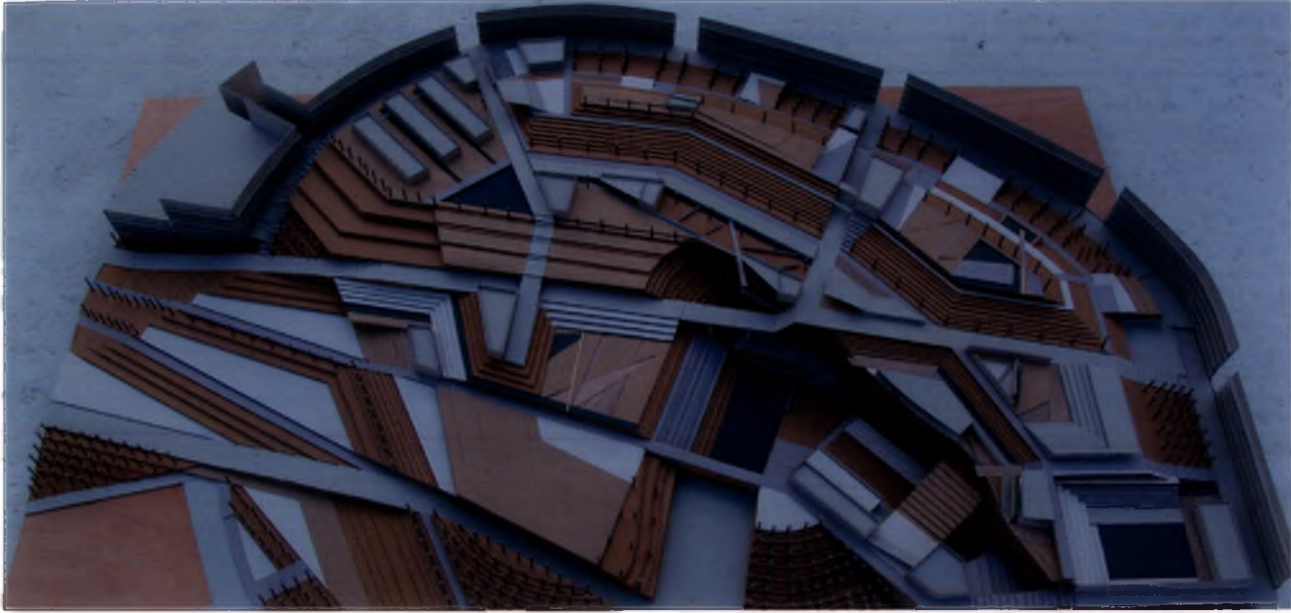

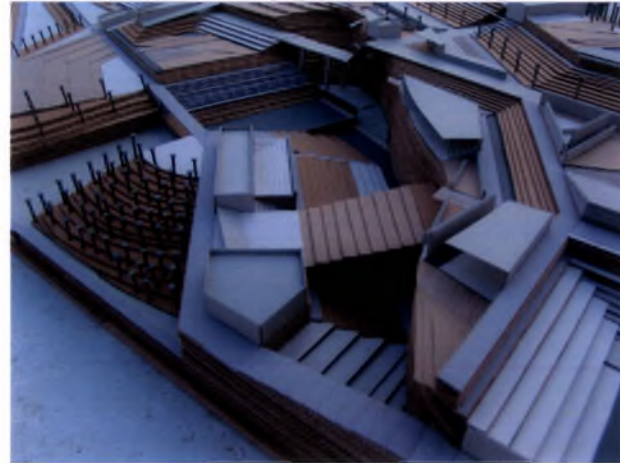
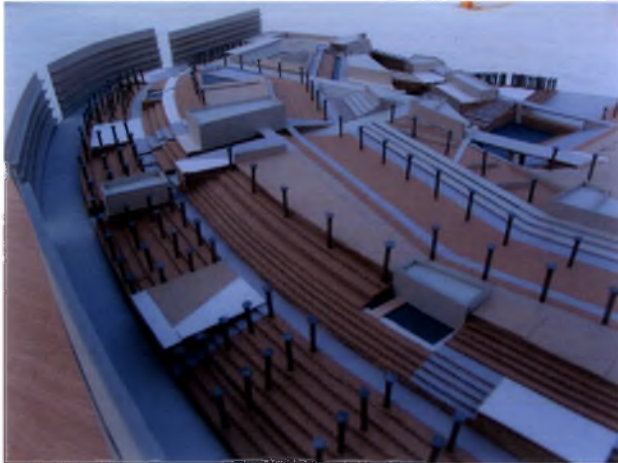
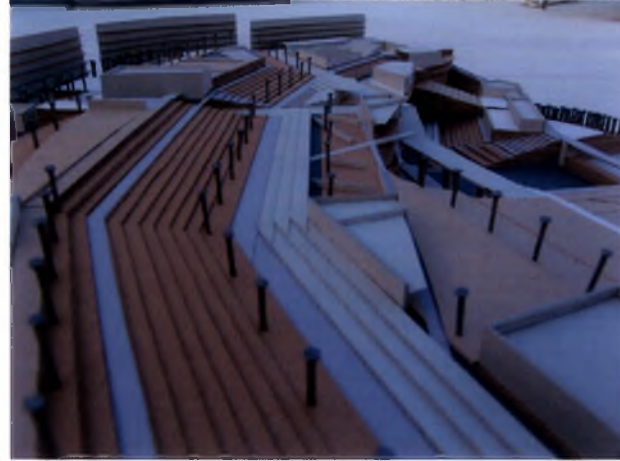
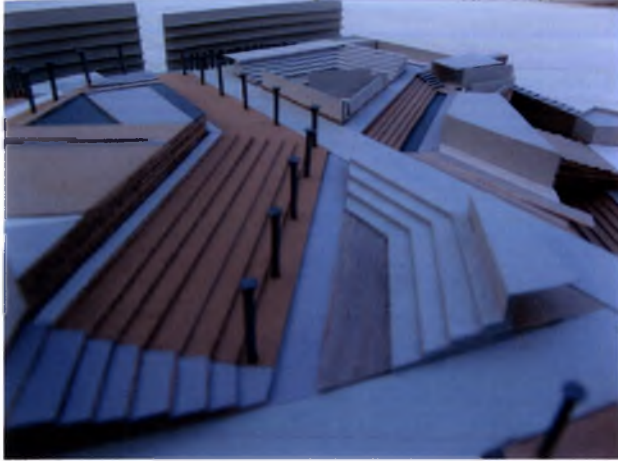
τομή Γ1-Γ1

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΑΚΕΤΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000085424